

rette denne Henstilling, idet jeg, som sagt, i øvrigt er taknemmelig for den lille Forhøjelse, der er foretaget.

Tolderlund: De Ændringer og Tillæg, som i dette Forslag ere foreslaade til Skoleloven af 1899, maa erkendes at være Forbedringer, uden at de rokke ved de Principper, som ere nedlagte i selve Loven. Imidlertid forekommer det mig, at det vilde være ønskeligt, om man for Lærernes Vedkommende kunde være gaaet noget videre, end sket er. Sagen er jo den, at man er kommen til den Erkendelse, at man ved Loven af 1899 har gjort Enelærere og Lærerinder paa Landet nogen Uret ved Beregningen af deres Lønningstillæg, og det er jeg glad ved rettes her ved dette Lovforslag. Men der opnaas jo ganske vist ikke nogen Erstatning for de skadelidte. Det er nemlig givet, at ikke saa ganske faa Lærere i Mellemtiden have lidt Skade ved den Bestemmelse, der blev given i Skoleloven. Jeg indser, at der ikke vel kan ydes dem nogen Erstatning, men jeg beklager, at man ikke har fundet og ikke kan finde Vej i saa Henseende. Dette Lovforslag gør altsaa ved § 8 godt for Fremtiden, men det kan ikke hjælpe for den Tid, som er gaaet, uagtet Skoleloven ramte de mindste, de laveste Lønninger og ramte desværre med tilbagevirkende Kraft. Med Hensyn til § 8 b. angaaende Timelærerne erkender jeg, at der ogsaa er sket en Forbedring, idet den Tvivl, som har hersket om, hvad der forstaas ved „almindelige Undervisningsfag“ — noget, hvorom der jo har været tvistet tidligere — kommer ud af Verden, og dermed er Spørgsmaalet klart. Men jeg finder alligevel ikke, at Timelærerne opnaa det, de burde opnaa. Ganske vist opnaas der, hvad ogsaa blev udtalt af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), at der kommer Klarhed i Spørgsmaalet, men jeg hører til dem, der rejse Tvivl om, hvorvidt der øves Retfærdighed lige over for Timelærerne. Jeg synes rent ud sagt, det er ret urimeligt at fordrø, at de, for saa vidt deres Virksomhed som Timelærer skal komme med i Beregningen af deres Lønningstillæg, skulle have fortsat deres Gerning ved samme Kommunes Skole. For mig staar det saaledes, at Timelærerne derved blive noget stavnsbundne. Hvor ønskeligt det end kunde være for Timelæreren selv at søge Ansættelse ved en anden Kommunes Skole, maa han dog herefter meget betænke sig

paa at gøre noget saadant, fordi han derved mister i Anciennetetsberegningen den Tid, i hvilken han har virket som Lærer ved den Skole, han forlader. Det kan være, han for sin egen Udviklings Skyld kunde anse det for ønskeligt at paatage sig en Gerning ved en anden Skole, og naar han har udført sin Gerning tilfredsstillende der, hvor han er ansat, saa er det noget haardt, at det omtalte Hensyn skal afholde ham fra at søge andetsteds hen. Jeg tror heller ikke, at det er almindeligt, saaledes som det er omtalt i Motiverne til Lovforslaget — i alt Fald ikke i Købstæderne, hvor Timelærervirksomhed jo særlig finder Sted, at Timelærerne flakke omkring fra den ene Skole til den anden, men hvis de gøre en Forandring, vilde jeg meget ønske, at det maatte kunne blive fastslaaet, at den Tid, de havde anvendt i den ene Skoles Tjeneste, maa kunne komme dem til gode ved den anden Skole. Der kan jo efter det foreliggende Lovforslag forekomme ret forunderlige og ret urimelige Tilfælde. Ere to Timelærere ansatte ved samme Skole, og de begge søge fast Ansættelse i en anden Kommunes Skole, og den ene, som maa antages at være den bedst kvalificerede med Hensyn til Karakter og Anbefalinger, maaske ogsaa den ældste, opnaar denne Stilling, gaar han derved ved Beregningen af Lønningstillæg Glip af den Tid, hvori han har virket som Timelærer ved den Skole, han forlader, medens den anden, som ikke faar vedkommende Embede, men efter nogen Tids Forløb opnaar fast Ansættelse i den Kommune, hvori han har arbejdet, derved opnaar at faa den Tid, han har anvendt i saa Henseende, medregnet. Derefter kan han saa faa en Ansættelse ved samme Kommuneskole som den første Lærer, og derved indtræder saa det forunderlige Tilfælde, at den først ansatte, som muligt er den bedst kvalificerede og maaske ogsaa den ældste, bliver uheldigere stillet end den anden, der var vedbleven at virke som Timelærer, indtil han fik fast Ansættelse i samme Kommune. Jeg vilde meget ønske, at det Udvalg, som bliver nedsat om denne Sag, vilde tage dette Forhold under nærmere Overvejelse. Jeg tror, at man vilde udføre en Retfærdighedshandling ved at forandre Bestemmelsen i § 8 b paa en saadan Maade, at det ikke kom til at hvile som et Baand paa Timelæreren, at han absolut skal være nødt til at virke ved samme Skole for at opnaa Fordel ved Lønningsberegningen.